

Union of the Class III Employees of the Karnataka University

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ನಾವು ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್-3 ಎಂಪ್ಲಾಯೀಸ್ ಯೂನಿಯನ್ ಇದೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಷಯ ಬಂದಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನು ಸಂಘಟನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದರು.

ಯೂನಿಯನ್ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕರೆಸಿ ಯೂನಿಯನ್‌ಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಯೂನಿಯನ್ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಯೂನಿಯನ್ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲಸಗಳು ಆತ್ಮಚಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬರುವುದು ತಡವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ಬರೆದುಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ಚೆನ್ನಪ್ಪ.—ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಒಂದೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಕಾರಣ ಏನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಬರದೆ ಹೋದರೆ ನೀತಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು.

OFFICIAL RESOLUTION

re : Protection of Wild Animals and Birds—Parliament
Legislation thereon

SRI D. DEVARAJ URS (Chief Minister).—I beg to move the following Resolution :

“Whereas this Assembly considers that it is desirable to have a uniform law throughout India for the protection of wild animals and birds and for all matters connected therewith or ancillary and incidental thereto ;

And whereas the subject matter of such a law is relatable mainly to entry 20 (Protection of wild animals and birds) of List II of the Seventh Schedule to the Constitution of India ;

And whereas Parliament has no power to make laws for the States with respect to the matters aforesaid except as provided in articles 249 and 250 of the Constitution of India ;

And whereas it appears to this Assembly to be desirable that the aforesaid matters should be regulated in the State of Mysore by Parliament by Law ;

Now, therefore, in exercise of the powers conferred by clause (1) of article 252 of the Constitution of India, this Assembly hereby resolves

that the Protection of wild animals and birds and all matters connected therewith or ancillary and incidental thereto should be regulated in the State of Mysore by Parliament by law."

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved :

Hon'ble Members are hereby informed that notice of the following resolution has been received from the Minister for Agriculture and Forests :—

"Whereas this Assembly considers that it is desirable to have a uniform law throughout India for the protection of wild animals and birds and for all matters connected therewith or ancillary and incidental thereto ;

And whereas the subject-matter of such a law is relatable mainly to entry 20 (Protection of wild animals and birds) of List II of the Seventh Schedule to the Constitution of India ;

And whereas Parliament has no power to make laws for the States with respect to the matters aforesaid except as provided in articles 249 and 250 of the Constitution of India ;

And whereas it appears to this Assembly to be desirable that the aforesaid matters should be regulated in the State of Mysore by Parliament by Law ;

Now, therefore, in exercise of the powers conferred by clause (1) of article 252 of the Constitution of India, this Assembly hereby resolves that the Protection of wild animals and birds and all matters connected therewith or ancillary and incidental thereto should be regulated in the State of Mysore by Parliament by law."

† ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ. —ಇದನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಇಷ್ಟೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಂದ ಮೇಲೂ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ನಾವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ಕಾರಣ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಜನರು ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ನಾಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ವರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕಾಡು ದಟ್ಟವಾಗಿರುವುದು ಬರುವ ಬರುತ್ತಾ ತಳುವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಾಡಿನ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಜನರು ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ವಧೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವು ಬೆಳೆ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು, ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ವಧೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಂಗ್‌ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ವಧೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಥವಾಗಿ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅಂದರೆ, ಹುಲಿ, ಕಿರುಬ, ಸಿಂಹ, ಆನೆ, ಜಿಂಕೆ, ಚಿರತೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ನವಿಲು, ಹಕ್ಕಿಪಕ್ಷಿಗಳು ಇಂಥವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹುಲಿ, ಕಿರುಬ ಜೊಡೆಯುಪ್ಪದಕ್ಕೆ ಫಾಲಿಡಾರ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊಲೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅವುಗಳ ಚರ್ಮ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಪರೂಪವಾಗಿದೆ ಎಷ್ಟೆಂದೂ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಹು ಬೇಗ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ವನ್ಯಮೃಗಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಈ ಕೆಲಸಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಇದು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೂ ಕಾನೂನಿನ ಬಲ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾತಕ್ಕೊಂದರೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಕಾನೂನು ಟ್ರಾಪಿಂಗ್ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಆಯಾಯ ಸ್ಟೇಟಿನವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಬರೆದರೂ ಅನೇಕ ಕಡೆ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮಗೆ ವಹಿಸುವುದಾದರೆ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಕಾನೂನು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವನ್ಯಮೃಗಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವನ್ಯಮೃಗಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಈ ಸಭೆಯವರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಸಭೆ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ಆಗ ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ ನಂತರ, ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇರತಕ್ಕ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ ಆಗಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಬಹುದು, ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಆಗ ಅವರು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯ ವಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ತರಲು ಸಹಾಯವಾಗು ತ್ತದೆ, ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಭೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂತಹ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ (ಕೋಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಸಂಸತ್ತಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ. ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮತ್ತು ಈ ಕೆಲಸವಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮೈಲ್ಮಲ ಅನಿಮಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಡುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಇಂದು ಇಂತಹ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹಾಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಸೌದೆಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಕಾಡುಗಳು ಹೀಗೆ ನಾಶವಾದರೆ ಇಂತಹ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಅರ್ಧಭಾಗ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಸೌದೆಗಾಗಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಆದ ಅರ್ಧಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಭೂಮಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಿವೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಇಂತಹ ನೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಇದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾಶ ವಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಿವೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡುಗಳಿದ್ದವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆಗ ಮಳೆಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದು ಕಾಡುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳೂ ನಾಶವಾದುದರಿಂದ ಮಳೆ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ

ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಹವಾವಿನಾಕ್ಕೆ ಕೂಡ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಈಗಿರುವ ಕಾಡುಗಳೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜೀವಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಾಡುಗಳು ಇರಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡುಗಳು ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಕಾಡುಗಳೇ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದವರು ಕಾಡುಗಳ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದವರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಕಾಡುಗಳೇನಾದರೂ ಬೆಳೆಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಿವಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).—ನನ್ನಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಂತಹ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಬಹುಶಃ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇರ.ವುದಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಆಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲೂ ಇದು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅಸರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕಾಡುಗಳೇ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ, ಮುಂದೆ ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಒಂದು ಸ್ಟಿಪೆಂಡ್ ಕೂಡ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ವೆಚ್ಚ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಆನುಮಾನವೂ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅನೆಯ ಕೊಂಬು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಅನೇಕವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇಂತಹ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಇದರ ಮಾಂಸವನ್ನು ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇಂತಹ ಬೇಟೆಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರ ಆಸ್ತದ ಕೊಡಬಾರದು, ಬೇಟೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಂಶವೇ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕಾಡುಗಳು ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಡುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೋ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಡಾಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಅಪೊಸ್ತೇಷನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂತಹ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಂದೂಕು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿ ನಹಾಯೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮಾಡಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಾರವಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡುಗಳು ಬೆಳೆಯಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಾನು ಸಂಪುರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ವಿಶೇಷವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಾವು ಇದನ್ನು ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಾವು ಮೃಗಯಾ ವಿಹಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೆ ರಾಜರುಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರರು ಮೃಗಯಾ ವಿಹಾರ ಎಂದು ಕಾಡುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು, ಹಿಂದೆ ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ರಾಜರುಗಳು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು, ತಮಗಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ದುಷ್ಯಂತ ಮಹಾರಾಜ ಮೃಗಯಾ ವಿಹಾರಕ್ಕಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಣ್ಣಿರ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶಕುಂತಲೆಯನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭರತನೆಂಬ ಸುಪುತ್ರನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಇಂದು ಅದೇ ಭರತನ ಹೆಸರು ಭಾರತ ದೇಶವೆಂದು ಹೆಸರನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

5-00 P.M.

ಆ ಶಾಕುಂತಲೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದಾಸನ ರಮ್ಯ ನಾಟಕದಂಥ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಆ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಕತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಮುಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಿ ಇದ್ದುವಂತೆ. ಆಗಿನ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಬರಬರುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸುಂದರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವು ವರ್ಗದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಹುಲಿ ಎಂಬ ಪ್ರಾಣಿ ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಾಣಿ. ಅವು ಇಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಪೇಟೆ ಸೇರಿವೆ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಟ್ಟಣದ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಿತಿ ತರುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

[Mr. Chairman (SRI T. R. SHAMANNA) in the Chair]

ವನ್ಯಮೃಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ, ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಸಿಂಹ ಮುಂತಾದ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಮನೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಅಲ್ಲ ಕಾಡಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರೇ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಷಿಕಾರಿ ಮಾಡದೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಊರಿನ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಷಿಕಾರಿ ಮಾಡಿ ಭಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮಂಡಗದ್ದೆ, ಸಿಂಗಬಿದರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಒಯಲಿನಿಂದ ಆನೆಗಳು ಬಂದು ಕಳೆದ 5-6 ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ರೈತರ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ನೆಲಸಮ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ತೋಟಗಳನ್ನು ನೆಲಸಮ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾಪನೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಳಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಜನರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ? ಅದೇ ಮನೆನಾಡಿನ ಸುಂದರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾದ ಬಿಂಕೆಗಳು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಷಿಕಾರಿ ಮಾಡಿ, ಬಂದೂಕದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಆ ಮೂಲಕ ಭಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಬೇರೆ ಜನರು ಯಾರೂ ಹೊಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರೇ ಕೊಂದು ಭಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಕೆಲವು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಹಬ್ಬಗಳು ಬಂದಾಗ ಇವರು ಷಿಕಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅಂದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬಿಂಕೆ, ಸಾರಂಗ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಷಿಕಾರಿ ಮಾಡಿ ಭಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆನಾಡಿನ ಕಾಡುಗಳು ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನಿಯಮವಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕಾಡನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ನಿಲಗಿರಿ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಕಾಡಿನ ಸಾಂದ್ರತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೋ ಆಗ

ಮಳೆಯೂ ಸಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹವಾಗುಣ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳು ದಿಕ್ಕು ಪಾಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಈಗ ಬಿರಾಲ್ ಅವರಿಗೆ ರೆಯಾನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ತಯಾರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀಲಗಿರಿ ಮರ ಬೆಳೆಸಲು ಏನು ವಸಮಹೋತ್ಸವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕಾಡು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಕಾಡನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಾಂದ್ರತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಮಳೆ ಬರುವುದು ಸಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬಿಜಾಪುರ ಮತ್ತಿತರ ಭಾಗದವರು ಕ್ಷಾಮ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಮರನಾಡಿಸ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವರು ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ಕ್ಷೇತ್ರದವರು ಸಹ ಹೇಳಬೇಕಾದೀತು ಎಂಬ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಆಗುಂಬೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಚಿರಾಪುಂಡಿ ಎಂದು ಏನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕಾಡಿನ ನಾಶದ ಕಾರಣ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ, ಸಾಂದ್ರತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಡು ಇದ್ದರೆ ವನ್ಯಮೃಗಗಳು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ನಾವು ನುಂದರ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನು ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಾನಾ ತರಹ ಇವೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಕಡೆ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಜೊಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಜೊನೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮೈಸೂರಿನ ಭೂಮನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳು ಏನಿವೆ, ಅವುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಜನರ ರಕ್ಷಣೆಯಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಬಾಯಿ ಇಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ಇದ್ದ ನಾವೇ ಎಷ್ಟು ಕೂಗಿಕೊಂಡರೂ ಕಿವಿ ಕೇಳದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಯಾರು ? ಅಧಿಕಾರಣ ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೃತಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು, ತಾನೇ ಅವುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಇದರ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದರೂ ಎಲ್ಲ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಮಗೆ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಬಾಂಗ್ಲಾ ದೇಶ ಉದಯವಾಯಿತು.

ಈಗ ಅಧಿಕಾರ ಅತಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇದು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕಾ ಒಂದೀತು, ಅಪಾಯ ಉಂಟಾಗುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದೀತು ಎಂದು ನಾನು ತಮಗೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವಂಶ ವೃದ್ಧಿಗೆ ಏನು ಸವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳು ಅವು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಕಾರಣಗಳು ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಜನಗಳಿಂದ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಕೂಡ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಜನಗಳ ಅಂಥಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೊಂದರೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮನೆಯ ಹಿಂದುಗಡೆ

(ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಂಗಪ್ಪ)

ಇಂತಹ ಕೊಟ್ಟ ಗೆಯ್ಲು ಕಟ್ಟರತಕ್ಕ ದನಕರುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹೋಗತಕ್ಕ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಲೆನಾದಿನ ಜನ ಹಿಂದೆ ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೂರವಾದ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂತರೇ ಕಾಡಿನ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಅವು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಂಥಾ ದೂರುಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಬಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಆನೆಗಳು ಬಹಳ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡಿ. ಎಫ್. ಬಿ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ, ಮಂಡಗಮ್ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಆನೆಗಳು ಕೆಲವು ತೋಟ ಮತ್ತು ಇತರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿವೆ. 60-70 ಎಕರೆ ಬೆಳೆ ಬಂದ ತರೀಜಿನವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿವೆ. ಇಂಥಾ ಆನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹುಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕೆಲವರು ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರ ಹಿಂಪೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏಜಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಕೆಲವು ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಗಾಡಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಮಲ್ಲಪ್ಪ (ಹಳಿಯಾಳ).—ನನ್ನಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂಚಿತರತಕ್ಕ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಹಾಗೂ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದೆ. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ನಾನು ಆರಿಸಿ ಬಂದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡು ಇತ್ತು. ಈಗ ಕಾಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಗರೆ, ಹಂದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ದಾಂಡೇಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿವೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಗಳು, ಆನೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರತಕ್ಕ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ರೀತಿ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ದಾಂಡೇಲಿಯ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದಾಗ ಲೆಕ್ಕ ಬೆಕ್ಕ ಮುಲೆಗಳನ್ನು ಕಂಡರು. ಹಿಂದೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಈ ದಾಂಡೇಲಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯ. ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಂದು ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಏನಿವೆ ಅವು ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ನುಗ್ಗಿ ದನಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆರೀತಿ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ರೈತರ ದನಕರುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಅವರಿಗೆ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗಿ ದನಕರುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ವಿಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥಾ ಅನಾಹುತಗಳು ಆಗಿದ್ದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಇಂಥಾ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವಂಥಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಕೆಲವಾರು ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜೂ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ವನ್ಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ನೆಲೆಯ ಸುಂದರವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಕ್ಷಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವನ್ಯ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಇದ್ದರೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆನಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಪೂರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವನ್ಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ

ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸುಲು ನಾಯುಡು (ಶಾಂತಿನಗರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಕೆಲವು ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿದನೋ, ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಸಂತರು, ಗುರುನಾಸಕರು, ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಕಬೀರರು ಹುಟ್ಟಿದರೋ, ಅಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ನಾವು ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಾನವನು ಸಹ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದ. ನಾಗರಿಕತೆ ಬೆಳೆದ ಹಾಗೆ ಕಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ನೆರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರಂಭ ಮಾಡಿದ. ಆನ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾದ ಹಸು, ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಅವುಗಳು ಕಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಾದವು. ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ದಿಟ್ಟ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಸೆಲ ವಿವಿ ಅದು ಇದ್ದಷ್ಟೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ದೇಶ ಪ್ರಪಂಚದ ಐದನೇ ಒಂದು ಭಾಗವಷ್ಟೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಪಂಚದ ಐದನೇ ಒಂದು ಭಾಗವಷ್ಟೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಡಿದಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹಿಂದೆ ಕಪ್ಪು ಜನರು ಇದ್ದರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಫಾರಸ್ಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸುಮಾರು 23 ಕರೋಟ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ರಿಸರ್ವ್ ಫಾರಸ್ಟ್ ಫಾರ್ ಗೇಮ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುಯರಿ'ಗೆ ಇರುವುದು ಕೇವಲ 4 ಕರೋಟ್. ಇದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜರ್ಚಿಗಳು ನಡೆದಿವೆ. 1822ರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಷಲ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ತಂದರು. ಅದೇ ತರಹ 1933ರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನೂ ಜಾರಿ ತಂದರು. 1954ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 1957ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಮಿಷನನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಂಕೂ 1962ರಲ್ಲಿ ಅನಿಮಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಬೋರ್ಡು ಎಂಬುದು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಪರಾಧವಂತ ಜನರು ಇನ್ನಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಪರಾಧವಂತರಾಗಿರುವ ಬಡ ಜನರು ಸರಿಯಾದ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಬಡ ಜನರು, ನೊಂದ ಜನರು ಏನಿದಾರೆ ಅವರು ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಥವಾ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಪತ್ತು ನಾಶವಾಗಿ ಕಾಡು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಪರಸೆಂಟ್ ಜಾಗವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸುಮಾರು 100 ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಕೇವಲ “ನಾಲ್ಕು ಪರಸೆಂಟ್” ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು. ಅನೇಕ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಸಹ ಈ ಚುನಾವಣೆಯ ಸುಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಡವರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಕಾಡು ಬೆಳೆಯುವ ಜಾಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಅನೇಕರು ಕಡಿದು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಡುಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ (Hunting and Pouching) ಹಂಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಪೋಚಿಂಗ್ ನೆಂದಲೂ ಈ ಸಂಪತ್ತು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವೇರೀತಿ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ಮರಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದರಿಂದ, ಕಾಡು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜನರೇತನ ಬರುವಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಅಥವಾ ಬರೇ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕೋಆರ್ದಿನೇಟೆಡ್ ಪಾಲಿಸಿ ಇರಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಾಣಗಳಿಂದ

(ಶ್ರೀ :

ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈ ಫಾಲಿಡಾರ್‌ನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋರ್ಟಿನೇಶನ್ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರೊಬ್ಬ ಇಲಾಖೆಯವರು ಒಂದು ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್ನುಗಳು ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಈ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಾಕಾಣಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೆಚ್ಚು “ಜೂ” ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದರೂ ಒಂದು ಜೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಇವತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಅಥವಾ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಇಲ್ಲವೇ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇವ್ವಾರು ಅವನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಮಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕಂತಹ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಒಂದು ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ತರಹ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಾಳು ಮಾಡದಂತೆ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಮೊದಲನೆಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಈ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಔಷಧಿ, ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವಾಗ ಈ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವೇ ತರಹ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ, ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಲೇಫರುಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಇರಬೇಕು. ಅವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇಂದು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಎರಡು ತರದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇವೆ. ಕೆಲವು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು ಇವೆ ; ಕೆಲವು ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗಳು ಇವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಫುಡ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ರೇಶನ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕ್ರೂರತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಕಾಡು ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಡು ಎಂದು ಏನು ಹೆಸರು ಇತ್ತು ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಡು ಎಮ್ಮೆ ಇತ್ತು, ಬಂಗಾಳದ ಜೈಗರ್ ಎಂದು ಏನು ಹೆಸರು ಇತ್ತು, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಾಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯು ಸಹ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯುನಿಫಾರ್ಮ್ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರನಾಥ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಕೊನನಗರ).—ನನ್ನಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ನಿಬಂಧನೆ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ದೊಡ್ಡದಾದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದವನು. ನಾನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತು ಗಾಳಿ ಹವಾ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಜೋಡಿಸೋಡಿ ನೋಡಿದಂಥ ನೆನಪು ಇದೆ. ಇಂತಹ ಕಾಲ ಇದತ್ತು ಕೊಗಿವೆ. ನಾವು ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಇದತ್ತು ದೊರಕದಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರಣ, ಮನುಷ್ಯ ತನಗೆ ನಿಕರತಕ್ಕ ಒಂದು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬೆಂಬಲ ಏನಿದೆಯೋ ಆ ಒಂದು ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು

ಕೊಲ್ಲುವ ಒಂದು ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ರಾಜಮಹಾರಾಜರು ಬೇಟೆ ಎಂದು ಅಡುತಿದ್ದರು. ಜನಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಹಿಂತೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಬೇಡವೆಂದು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೇಟೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವ ಹವ್ಯಾಸ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ ಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬೇಟೆ ಯಾಡುವುದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಂಥ ಆಭ್ಯಾಸ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಟೆ ಆಡುವುದೇ ಒಂದು ಆಟ. ಸಾಹೇಬರು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಿಯಮಾವಳಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ಈಗಲೂ ಜನರು ಸಿಕ್ಕಾಂಚಿಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಂದ ಪಾಶ ತಿಂದ ಪರಿಹಾರವೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಯಾವಾಗ ಅವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ ಆಗ ಪಾಶ ಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಒಂದು ಆಟವಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವದ ಮೇಲೂ ಪರಮಾತ್ಮ ಅವರ್ಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನಾಕಾರಣ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಹಿಂತೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಈಗ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಂದು ಕಡೆ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ದಿನಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪ ನವರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಪುತ್ರೆ ಬಂತು ಈಗಿರುವ ಕೆಲಸನೋಡಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೊನ್ನೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧೀನರುಗಳು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಯಾರು ನೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅವರೇ ಬೇಟೆಯಾಡಿದರೆ ಬೇಲ ಎದ್ದು ಹೊಲ ಮೇದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧೀಜಿ ಯವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ನಾವು ಕೆಲವು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅವು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ವನ್ಯಮೃಗ ರಕ್ಷಣೆಯ ದಿನಾಚರಣೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಮುಂದೆ ಬರುವ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ನಾವು ಅವುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಂತದ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಈ ವಿಚಾರ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮುಡಿಪಿಟ್ಟ ತರೆಯಂತಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಕಾಡನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಆ ರೀತಿ ಯಾರೂ ಕೇಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡು ಬೆಳೆಯುವ ಜಾಗವನ್ನು ಯಾವ ರೈತನೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತ ಬಯಸುವುದು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ಬೇಟೆಯಿಂದಾಗಿ ಇವತ್ತು ಮರೆನಾಡು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡುಹಂದಿ ಸಿಗುವಂಥದು ಕನಸಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಂಥ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿನ ಜೂನಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕಷ್ಟೆ. ಇನ್ನು ಗೇಮ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುಯರಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಬಂದಿಷ್ಟುರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಷ್ಟೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ಹಿಂದೆ ಕೆಲವು ಕಾಡುಕೋಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವು ಈಗ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡಬಹುದು. ನಮಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಂದಮೇಲೆ ನೂರಾರು ಎಕರೆಜಮೀನನ್ನು ಗೇಮ್ ಸಾಕ್ಚುಯರಿಗೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಇವತ್ತು ಏನಾಗಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜೂ ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡ ಎಂಬುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸವಲತ್ತು ಇಲ್ಲ. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಗಾಡಿ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸವಲತ್ತನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳ್ಳರು ನುಗ್ಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅವನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಸರ್ಕಾರದ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟು ತಾನೇ ಅವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಏನುತಾನೇ ಕೆಲಸಮಾಡಿಯಾರು ಇದು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೂ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೆಸರುಹಡೆದಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಇನ್ನು ಯಾವದೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಜಿ. ಕೆ. ನುಬ್ಬಯ್ಯ (ವಿರಾಜಪೇಟೆ) — ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಅನುವೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕು: ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಅಲ್ಲಿ ನಗರಹೊಳೆಯೆಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಫಾರ್ಮ್, ಇದು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯ. ನಗರಹೊಳೆ ಎಂಬುದು ಗೇಮ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿ. ಬೃಹದಾಕಾರದ ನಂತರ ಇದು ಎರಡನೇ ಗೇಮ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ್ದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಕಾನೂನು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿನ ಗೇಮ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾನೂನುಗಳು ಇವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಸಾಕಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇದೆಯೋ ಆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದು ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾನೂನು ಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಗರಹೊಳೆ ಎಂಬ ಗೇಮ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿ ಬಹಳ ದೂರ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಬಂದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಾರು ಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆನೆ ಚೌಕವೆಂದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ:

“Wild life is the national asset—Do not sound horn—look either side of the roads to witness games—Nehru loved wild life—Do not kill the wild life”.

ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರವಾಸಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಬೋರ್ಡನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಹಾರನ್ ಮಾಡದೆ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಆನೆ ಚೌಕದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಗೋಣಿಕೊಪ್ಪಲವರೆಗೂ ಬರಿ ಸಾಕಿದ ದನಕುರುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೇ ಎನಿಸುವುದು ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಆ ಬಾಳಿಕೊಪ್ಪಲು ಗೇಂ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹಾರನ್ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದೂ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿಯಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ಮೈಲಿಯ ದೂರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿಯಿ ನ್ನು ಕಾನನ್ ಸ್ಟಿಟ್ಯುಷನ್ ಆಯ್ಕೆ ಇದೆ, ಕಳೆದ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ 15 ಆನೆಗಳನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಂದು ಆ ಆನೆಗಳ ಕೋಡನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಇಲ್ಲ ಯೆರೆಗೂ ಆ ಆನೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದವರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ 2-3 ಅಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ಆನೆಯನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಗೇಂ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿಯಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಲಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಚರ್ಮವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಅದೇ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡು ಕೋಣಗಳ ಕೋಡುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಆನೆಯ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನೂ ರಾಬ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಶೇಖರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದವನ್ನು ಯಾರೋ ಕಳುವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರು, ಆ ಕೇಸು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೂಡ ಪತ್ತೆಯೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ 2-3 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅದರ ಸುಳಿವೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಬಿಗಿಯಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ನಗರಹೊಳೆ ಗೇಂ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಆನಂದ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಈ ದಿವಸ ಅಂಥಾ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹಾಗೇ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋದರೆ ನಾವು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹಾರಿಸತಕ್ಕ ಗುಂಡಿನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ನಾನು ಸ್ವತಃ ಗುಂಡಿನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವರು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶಿಕ್ಷೆಗೊಳಪಡಿಸಿದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಈ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಒಂದನ್ನೇ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಅಲ್ಲಿ ಇದತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೇಂಜರ್, ಒಬ್ಬ ಫಾರೆಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಗಾರ್ದುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇವು ಒಬ್ಬರೇ ಸಾಲದು. ಇದನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ವಾಹನ ಸ್ವರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಎರಾ ತರಹೆಯ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ನಗರಹೊಳೆ ಗೇಂ ಸ್ಯಾಂಕ್ಚುರಿಯಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ನಟವರು ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಕೊರತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಕಟ್ಟಿತು ಆದಾಯ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಚಿ. ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ (ತಿಪಟೂರು).—ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಕಾಡು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಡುಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವನ್ಯಮೃಗಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಕಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡಿ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳನ್ನು—ರಿಜರ್ವ್‌ಯಿರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದರಿಂದ ವನವೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಆ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಂಥ ವನವಿಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವನ್ಯಮೃಗಗಳು ಕಡಮೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಒಂದು ಮನೆ ಆಗತಕ್ಕವೋ ಹಾಗೆ ಆ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನಿನ ರಕ್ಷಣೆಗಿಂತ ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾದ ಕಾಡಿನ ಆಗತ್ಯ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡೂ ಆಗತ್ಯ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಬಂಡೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬೇಕು? ಎಷ್ಟು ಬೇಕು? ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ಸೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಒಂದು ಕಾಯಿರೆ ಬಂದು ಅನೇಕ ಕಾಡುಕೋಣಗಳು ಸತ್ತುಹೋದವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಗಾ ವಹಿಸದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಕಡೆ ಹೋದವು ಎಂಬುದಾಗಿ ಸೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾದ ಕೇಂಕಾರಣ್ಯ ಜೊತೆಗೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಬೇಕೆ ಪೀಕಾರಿ ಆಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಇವುಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ಚನ್ನಪ್ಪ (ವಾಗಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಮಾನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವರು ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ಷಣೆ ಎಷ್ಟು ಆಗತಕ್ಕವೋ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವೋ ಈ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಆಗತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಡಮೆ ಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಕುಗು ಎದ್ದಿದೆ, ಹಿಂದೆ ನಾವು ಹುಡುಗರಾಗಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲ ನೋಡಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡುಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಂತಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾಡುಗಳು ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಬೇಸಾಯದ ಭೂಮಿಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಜನರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನೂ ಸಾಲದಾಗಿದೆ. ಕಾಡುಗಳು ಈ ದಿವಸ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಬೈಲು ಪ್ರದೇಶ ಜಾಸ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಹೋದರೂ ಒಂದು ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾಡು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾಗ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಡು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಡೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾಡುಗಳ ಹತ್ತಿರದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಊರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಬೆಳೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ದನಕರುಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ವನ್ಯಮೃಗಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೇಳುವಾಗ ಜನರು ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ ವಸ್ತುಗಳ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲದಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಡು ಜಾಸ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಳನಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದು. ತಿವವೊಗ್ಗು, ಹಾನನ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಇರುವ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಿ, ಚಿರತೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅದೇ ಬೈಲು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನೂ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಲಗಳೂ ಕೂಡ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಟರಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮೊಲಗಳನ್ನು ರಾತ್ರಿ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಪಿ. ಚನ್ನಪ್ಪ)

ವೇಳೆ ಬೇಟೆಯಾಡುವುದನ್ನು ನಿರ್ದಂಧಿಸಬೇಕು. ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಲು ಅದ್ವೈತ ಕೊಡಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು. ಈಗ ಕಾಡನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದು, ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದೂ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಅರಣ್ಯದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದು. ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಇದೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಕಡವೆಗೆರೆ ಹತ್ತಿರ ನೀಲಗಿರಿ ಗಿಡ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅವು ಅಲ್ಲ 10 ಅಡಿಯಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೂ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಬೆಳೆಯಬಹುದೋ ಅಂಥ ಕಡೆ ಗಿಡ ಹಾಕಿ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಸಾರವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಡೂ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಲು ಅದ್ವೈತ ತರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಲು ತಗಲುವ ಖರ್ಚಿನ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಸರಕಾರ ಇನ್ನರ್ಧ ಭಾಗ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು, ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಕಡೆ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನಿತ್ತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಆನೇಕ ಗೋವಾಳಗಳಲ್ಲಿ ನೀಲಗಿರಿ ಗಿಡ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ನೂರು ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಲಗಿರಿ ಗಿಡ ಬೆಳೆಸಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಸ್ವಂತ ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮರ ಬೆಳೆಸುವವರಿಗೂ ಕೂಡ ಸಹಾಯಧನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ. ಈಗ ಕಾಡು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಒಲೆಗೆ ಸಾಡೆ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮರನಾಡಿನಿಂದ ಸಾಡೆ ತರಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಡಿಗೆ ವಗೈರೆಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಕ್ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಅದ್ವೈತ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನ್ನಾಸಿ ಸಫೆ ಜ್ವಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ನನ್ನಾಸಿಯೆಲ್ಲ, ಇಲಿ ಕಾಟ ತಡೆಯಾರಾರದೆ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಸಾಕಿದ, ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಹಾಲು ಬೇಕಾಯ್ತು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹನು ಸಾಕಿದ, ಹನು ಕಾಯಲು ಒಬ್ಬ ಆಳು ಬೇಕಾಯ್ತು, ನಂತರ ಆತ ಮದುವೆಯಾದ, ಹೀಗೆ ಅವನ ಸಂಸಾರ ಬೆಳೆಯತು ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಹೀಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಊರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದು ಕ್ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅವು ಮೊದಲು ಕಾಡಗಳಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಕಾಡು ನಾಶವಾದುದರಿಂದ ಅವು ಕಾಡು ಬಿಟ್ಟು ಊರಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಅವು ಇಂದು ಮನೆಗಳ ಕಂಚನ್ನೆತ್ತಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕಾಡನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಜನರೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಮೊದಲೇ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತಹದಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನನಗಂತೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದೂ ನಾನು ಅರಣ್ಯ ಶಾಖಾ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಈ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಭಾಗ್ಯ ಬಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಈವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಸದಸ್ಯ ರೆಲ್ಟರೂ ಬಹಳ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರು ಮುಂತಾದವರು ಚಿಕ್ಕ ಕಾಡುಗಳಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆರಲು ಅವಕಾಶ ಕಡಮೆ, ಕಾಡನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವುದೂ ಅಲ್ಲದ ಯಾವರೀತಿ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಸರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಹೊಣೆ ಹೊರಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಕಡೆಯೂ ಕೂಡ ಗಮನ ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯ

ದಲ್ಲ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಕಾರ ಗಮನಿಸಿದೆ; ಎಲ್ಲರೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಬಹಳ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಧಾನಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—

“I have written to you in the past about the wild life conservation and management. Though there is a greater consciousness now about this problem than a few years ago, we have not been able to significantly arrest the continuing decline of our FAUNA among the dangerous species. We continue to receive reports of lucrative trade in the skin of even these animals. Tiger shooting is still going on though the law prohibits it throughout the country. Regretably our overseas emporia are also involved in this business.”

ಈ ರೀತಿ ಅವರು ಮಾನಸೊಂದು ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸಿಂಹ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. ಸಿಂಹವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ತರಿಸಬೇಕು. ಹುಲಿಯನ್ನೂ ಅದೇ ರೀತಿ ತರಿಸಬೇಕು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಹುಲಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಚಿಪ್ಪುಸುರಾನನ್ನು ‘ಮೈಸೂರು ಹುಲಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅದೇ ಈಗೂ ತಿನ್ನದಿವನ 102 ಹುಲಿಗಳು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇವೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು 102 ಚೈಗರ್ ಇದೆ ಎಂದು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದು ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದು ಬಂಡೀಪುರ, ನಾಗರವಳ್ಳಿ, ದಾಂಸೇಲಿ ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಈ ವನ್ಯಮೃಗಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪರರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸ್ಯಾಂಕ್ಟುಯರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಫೋರ್ಜ್ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಯಾಂಕ್ಟುಯರಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ವನ್ಯಮೃಗಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣತಕ್ಕಾಂಥದ್ದು. ಔಂಕೆ, ಕಾಡು ಕೋಣೆ ಮತ್ತು ಹುಲಿ ಯಾವಾಗಲೋ ಒಂದು ಸಲ ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಅವು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಹುಲಿ ಚರ್ಮ ಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ನಾವು ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹುಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಚೈಗರ್ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತೇವೆ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಮಾರುತ್ತೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದಕೋಸ್ಕರ ಈ ವನ್ಯಮೃಗಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೆಲವು ವಿಧೇಯಕಗಳನ್ನು ಗೌರವಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ತೆರಕೆ ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟಿನಿಂದ ಕಾಡು ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಟೇಟಿನ ಕಾಡಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ವನ್ಯಮೃಗಗಳು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಮಲ್‌ಗೆ ನೆಚ್ಚು ದಯೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೃಗ ರೈಫ್‌ಗೆ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್‌ನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಪ್ತರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಕೊಣ್ಡೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ವೈಲ್ಡ್ ಲೈಫ್ ಜೊತೆಗೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಪ್ಪನವರೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಹೊರತು ಈ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಅವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಈ ಕಾಡನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಹಕಾರ ಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದಿನ ಸಭೆ 15 ಆಗಸ್ಟ್‌ಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಡುಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೋರಿನಬೇಕು ಎಂದು ಆರೋಪಿಸುವ ಮಾದಿವೇ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿಸ್ ಮತ್ತು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅಮರ್ಸ್ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಾಗ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಹೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಒದಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಆಗಬಾರದು. ಅದನ್ನು ನೀವು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು. ದಯವಿಟ್ಟು ನೀವು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾರು ಯಾರು ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರನ್ನು ತಂಡ ತಂಡವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೋರಿನಬೇಕನ್ನುವ ಆಸೆ ಇದೆ. ನೀವು ಬರುವುದಾದರೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೆ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಎಷ್ಟು ಹೆಸರಾಸಿಯಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟೂ ಕೆಳುಹೋಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಜನಗಳೇ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಕಾಡನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ವೈಲ್ಡ್ ಲೈಫ್‌ಗೂ ಕೂಡ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಸ್ಟೇರೈಟಿ ಕಂಡೀಷನ್ ಇದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಕೂಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಫಾರ್‌ಸ್ಟೇಷನ್ ವರ್ಕ್ ಕೂಡ ಸೇರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು, ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಗಿಡಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಟೀಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಪೊತ್ತಿನ ಹವಾಮಾನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ವೈಲ್ಡ್ ಲೈಫ್‌ನು ನಾವು ಕಾಪಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಅರಣ್ಯಗಳು ಬೆಳೆದಾಗ ಇವುಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವನ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚಾಚೂತಪ್ಪದೆ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಸಾಂದರ್ಯ, ಇದರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಜ್ಞಾನ, ಇದೂ ಸೇರಿದೆ. ಇದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಅಥವಾ ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಜೂ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಣ್ಣ ಮೃಗಾಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚ ಎಷ್ಟು, ಈ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀ ನಾಯ್ಡುರವರು ಜೂವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇರುವಂತೆ 200 ಜೂಗಳು ಆದರೂ ಸಾಲದು. ಅದುದರಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 15-16 ಜೂಗಳು ಆದರೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಕೂಡ ನಡೆದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ

ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಅನಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಎನ್ನುವುದಲ್ಲ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ವ ವಿಧವಾದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಠರಾವು ಬರಬೇಕಾಯಿತು.

ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ರೋಗರೂಪಿನ ಬಾರದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ರೋಗರೂಪಿನವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ ಅವುಗಳಿಗೆ ರೋಗರೂಪಿನವು, ಎಪಿಡಿಎಸ್ ಇಂಥವು ಬಾರದ ಹಾಗೆ ನಾವು ಹವಾಮಾನದಲ್ಲಾಗಲಿ ನೀರಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ, ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೈಡ್ರೋವರ್ಕ್‌ವಾಗಿ ಈ ಠರಾವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The question is :—

“That whereas this Assembly considers that it is desirable to have a uniform law throughout India for the protection of wild animals and birds and for all matters connected therewith or ancillary and incidental thereto ;

And whereas the subject matter of such a law is relatable mainly to entry 20 (Protection of wild animals and birds) of List II of the Seventh Schedule to the Constitution of India ;

And whereas Parliament has no power to make laws for the States with respect to the matters aforesaid except as provided in Articles 249 and 250 of the Constitution of India ;

And whereas it appears to this Assembly to be desirable that the aforesaid matter should be regulated in the State of Mysore by Parliament by law ;

Now, therefore, in exercise of the powers conferred by clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly hereby resolves that the protection of wild animals and birds and all matters connected therewith or ancillary and incidental thereto should be regulated in the State of Mysore by Parliament by law.”

The motion was adopted.

Half-an-hour Discussion Arising Out of Answers to Question No. 184

Re : Construction of Vijayanagar Anecut in Siruguppa Taluk

† Sri B. E. RAMAIAH (Siruguppa).—Sir, I raise half-an-hour discussion on a matter arising out of answers to the Starred Question No. 179(184) of the 24th List regarding construction of Vijayanagar Anecut in Siruguppa Taluk.

ವಿಜಯನಗರ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಾಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 15ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಗುಡಿ ಹತ್ತಿರ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತು. 400 ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ಇದು ರಿಪೇರಿ ಕಂಡಿಲ್ಲ. 1960ರಲ್ಲಿ ಈ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಬಹಳ ಶಿಥಿಲವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಅಡ್ಡಮೈ ಬಾಗಿಲೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು